

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Pc/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122203450
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5122203450.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. C., Timravy XXX/X, D., štátny občan SR, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Anna Kecerová Veselá, s.r.o., IČO: 54 276 411, so sídlom Námestie SNP 2/2, Rajec a povinného z výživného: E. F. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, D., štátny občan SR právne zastúpený JUDr. Michaela B, LL.M, IČO: 42 071 928, advokátska kancelária so sídlom Paláriková 88, Čadca, o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Povinný z výživného, E. F. B., nar. XX.X.XXXX je p o v i n n ý platiť oprávnenému z výživného, A. B., nar. XX.X.XXXX, výživné vo výške 320,- EUR mesačne, naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 8.8.2019, právoplatný dňa 13.8.2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje, a to k rukám navrhovateľa, počnúc od 27.4.2022.

Povinný z výživného je povinný zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 27.04. 2022 do 09.01. 2023 v celkovej sume 1.545,- Eur, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh na zvýšenie výživného zamietam.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 8.8. 2019, právoplatný dňa 13.8.2019 v časti určenia výšky výživného na navrhovateľa.

Protinávrh povinného z výživného na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietam.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.4.2022 domáhal voči povinnému z výživného – svojmu otcovi, aby súd povinného z výživného zaviazal navrhovateľovi prispievať na výživu navrhovateľa sumou 450,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, počnúc od podania návrhu.

2. Návrh odôvodnil tým, že manželstvo jeho rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 8.8.2019, právoplatný dňa 13.8.2019, ktorým bolo zároveň rozhodnuté

o vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľovi, v danom čase maloletému dieťaťu, a to v sume 130,- Eur mesačne. Okrem toho bola určená vyživovacia povinnosť otca aj voči maloletému H. v sume 120,- Eur mesačne. Navrhovateľ je v súčasnosti študentom Masarykovej univerzity v Brne, na Fakulte sociálnych štúdií, v prezenčnej forme, v študijnom programe Medzinárodné vzťahy. Počas štúdia býva na internáte v Brne. Navrhovateľ nemá popri štúdiu časový priestor zabezpečovať si financie na štúdium. Jeho mesačné výdavky pozostávajú z nákladov na ubytovanie v sume 110,- Eur mesačne, celodenná strava v sume 350,- Eur mesačne, cestovné v sume 85,- Eur mesačne, telefón a internet 25,- Eur mesačne, študijné pomôcky 50,- Eur mesačne, kozmetika 40,- Eur mesačne, strava doma 80,- Eur mesačne, ošatenie, obuv 50,- Eur mesačne, kultúra a šport 50,- Eur, lieky 20,- Eur. Celkové mesačné náklady tak sú 860,- Eur. Okrem toho má diagnostikovanú alergickú sennú nádchu, pri ktorej lekár doporučil pobyt pri mori 1-krát ročne, ktorý uhrádza matka v sume 500 až 800,- Eur. Otec o navrhovateľa neprejavuje žiaden záujem. Matka navrhovateľa pracuje u spoločnosti Siemens Mobility, s.r.o., kde je jej mesačný príjem 1.250,- Eur. Okrem toho má matka vyživovaciu povinnosť voči synovi H., uhrádza mesačne inkaso v sume 185,- Eur, elektrinu 48,- Eur, štvrťročne plyn 26,- Eur, internet a televíziu v sume 25,- Eur a výdavky na maloletého H..

3. Povinný z výživného sa k návrhu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 3.6.2022 (č.l. 84), v ktorom uviedol, že výdavky navrhovateľa sú nereálne a navýšené, prípadne zastierajúce výdavky matky a mladšieho syna H., pričom nie je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať synovi na ním vyčíslené výživné. V druhej časti otec uvádza rozhodujúce skutočnosti, pre ktoré synovi nemožno priznať žiadne výživné vzhľadom na jeho správanie voči otcovi aj starej mame (matke otca), ktoré možno hodnotiť ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi. V tretej časti otec vymedzuje právnu stránku veci a navrhuje, aby súd návrh syna zamietol a súčasne zrušil vyživovaciu povinnosť otca voči synovi vo výške 130,00 € mesačne založenú rozvodovým rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 08.08.2019, sp.zn. XXP/XXX/XXXX, a to ku dňu podania tohto vyjadrenia (ďalej aj „rozvodový rozsudok“). K výške výživného Otec na základe súm vyčíslených v návrhu namietal, že výdavky syna sú zjavne navýšené, pretože syn má sám na seba mesačne minúť 860,- Eur, čo je suma, za ktorú musí v mnohých prípadoch vyžiť rodina. Pokiaľ má syn takéto výdavky ako vysokoškolský študent, žije nákladný vysokoškolský život, ktorý mu otec nie je schopný a ani ochotný platiť. A podľa obsahu návrhu toho nie je schopná ani matka. Pokiaľ ide o jednotlivé synom uvedené výdavky, otec namietal všetky - s výnimkou ubytovania ako navýšené výdavky: - stravu 430,00 € mesačne (350,00 € v Brne + 80,00 € doma, t.j.5760,00 € ročne), - študijné pomôcky za 50,00 € mesačne (t.j. 600,00 € ročne), - hygienické potreby a kozmetiku 40,00 € mesačne (t.j. 480,00 € ročne), - kultúra, vreckovo a športové aktivity 50,00 € mesačne (t.j. 600,00 € ročne), - doplatky na lieky 20,00 € mesačne (t.j. 240,00 € ročne, ale syn je zdravý). K schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov povinný z výživného uviedol, že je zrejme, že syn navštevuje vysokú školu, ktorú rodičia nie sú schopní hradiť. Pretože syn si vysokú školu vybral sám poprípade po porade s matkou, pričom otec vôbec nevedel, pre akú školu sa rozhodol, pretože syn ho vytrvale ignoruje, pokiaľ chce syn takúto školu navštevovať a žiť nákladný študentský život, ktorý si vyčíslil v návrhu, je zdravý dospelý človek a môže si na tieto svoje zvýšené životné výdavky privyrábať. Ak sa teda syn ocitol v situácii, že nie je schopný platiť bežné výdavky spojené so štúdiom, ako tvrdí, potom sa jedná o následok vysokého životného štandardu, ktorý vedie, a na ktorý nemá ani on sám ani jeho rodičia. K schopnostiam, možnostiam, majetkovým pomerom, príjmom a výdavkom matky, povinný uviedol, že na základe súm uvedených v návrhu namietal, že matka aj s mladším synom majú spolu vyžiť zo sumy 91,00 € mesačne (1.250,00 € príjem matky – 850,00 € náklady na syna – 309,00 € náklady na bývanie v Žiline). To nie je reálne. Za sumu 91,00 € mesačne sa reálne nedá dvom ľuďom ani prestravovať, a už vôbec hradiť ďalšie výdavky ako kozmetika, lieky, ošatenie a voľnočasové aktivity vrátane športových - syn H. pritom navštevuje krúžky za cca 20,00 € mesačne. 5. Otec preto tvrdí, že v údajných mesačných výdavkoch syna 860,00 € môžu byť v skutočnosti skryté výdavky na mladšieho syna H. aj na matku a bývalú manželku, pretože všetci boli zvyknutí na určitý životný štandard, ktorý im otec zabezpečoval až do rozvodu, pretože v danom čase bol zdravý a bol schopný zarobiť aj na vyšší životný štandard. Podľa informácií otca je matka zdravá a nemá žiadne zdravotné komplikácie. K svojim schopnostiam, možnostiam, majetkovým pomerom, príjmom a výdavkom konštatoval, že po rozvode manželstva sa mu výrazne zhoršil zdravotný stav. Otec sa ani nedostavil na rozvodové pojednávanie, pretože bol hospitalizovaný a operovaný na infarkt. Odvtedy má vážne zdravotné problémy a je na invalidnom dôchodku ako osoba s ťažkými zdravotnými postihnutiami. Hoci stále pracuje, v roku 2021 bol viac ako pol roka práceneschopný (od 01.05. do 20.10.2021). Po ťažkom COVIDE mal zdravotné problémy, ktoré pretrvávajú doteraz. Má problémy s vysunutými platničkami v lumbálnej časti chrbtice, artrózu, dnu a problémy so srdcom po infarkte. Dochádza k špecialistom do Bratislavy (neurologia), do

Púchova (podológia) a v Žiline (ortopédia, kardiológia, rehabilitačné zariadenia). Dopláca si aj na kúpele. Nakoľko otec po rozvoze nechal pri vyporiadaní BSM bývalej manželke a deťom byt aj auto, musel si nanovo zabezpečiť svoje bývanie aj kúpu auta, čo ho stálo značné finančné prostriedky. Na kúpu bytu si vzal hypotekárny úver, ktorý mesačne spláca v sume 265,36 €. Na kúpu auta v mesiaci september 2021 si otec musel požičať od svojej mamy sumu 13.000,00 €, nakoľko pre trvajúcu práceneschopnosť si nedokázal vybaviť na kúpu vozidla žiadnu pôžičku v banke ani lízing. Svojej mame spláca pôžičku mesačne v sume 200,00 €. Otec na margo návrhu syna uvádza, že v ňom zamlčal skutočnosť, že otec na neho po rozvoze na základe rozvodového rozsudku pravidelne platí výživné 130,00 € mesačne a na mladšieho syna H. 120,00 € mesačne. Otec uvádza položkovite svoje majetkové pomery, príjmy vo výške 1.558,76 € a výdavky vo výške 1.436,08 € vyčísluje nasledovne: • majetkové pomery: - nehnuteľný majetok: 1- izbový byt na ulici Piešťanská 2992/12, 010 08 Žilina - hnutelný majetok: I. J., EČV: K., rok výroby: 2021 ---- • príjmy: - invalidný dôchodok: 339,50 € - príjem z pracovnej činnosti: 1.219,26 € spolu: 1.558,76 € • výdavky: - výživné na syna: 130,00 € - výživné na mladšieho syna: 120,00 € - splátka hypotéky na byt: 265,36 € - splátka pôžičky na auto: 200,00 € - benzín na cestu do práce: 65,27 € - záloha na byt (BYTHERM): 101,40 € - elektrina: 21,78 € - plyn: 5,78 € - telefón: 21,50 € - internet: 14,99 € - lieky: 80,00 € - strava, doplnky výživy, kúpele: 350,00 € - ošatenie: 50,00 € - kozmetika: 10,00 € spolu: 1.436,08 €. Ku skutočnému vzťahu otca a plnoletého syna uviedol, že popiera tvrdenie plnoletého syna, že o neho po rozvoze a opustení spoločnej domácnosti nejvil žiaden záujem. Jedná sa o účelovú nepravdu. Vzťah otca a plnoletého syna je narušený z dôvodu dlhoročného nevhodného správania sa syna voči otcovi. Napriek tomu otec dobrovoľne, aj v čase po nadobudnutí jeho plnoletosti (21.05.2020) a nasledujúce 2 roky synovi riadne platil rozvodovým súdom určené výživné 130,00 € mesačne. Túto skutočnosť syn v návrhu zamlčal. Otec bol pritom počas týchto 2 rokov vystavený trestnému a priestupkovému konaniu, v ktorom syn vystupoval ako poškodený s tým, že otec ho mal údajne psychicky aj fyzicky týrať, čo sa nepreukázalo. Naopak preukázalo sa, že syn otca vypudil zo spoločnej domácnosti ešte v čase, keď nebol rozvedený. Syn otca vyhodil zo spoločného bytu ešte najmenej jedenkrát v čase, keď bol chorý. V čase rozvodového konania, keď otec vážne ochorel, z čoho vážne zdravotné následky dodnes, ho syn ani jedenkrát nenavštívil a v ničom mu nepomohol, naopak, účastnil sa na trestnom konaní, kde otca obviňoval z týrania a násillia. V poslednom čase (december 2021 - január 2022) bol otec vystavený viacerým výstupom syna, v ktorých sa voči nemu správal vulgárne, agresívne a bez minimálneho rešpektu. Tak isto vulgárne a s dešpektom sa syn správal k svojej starej mame (matke otca). K opísanému správaniu syna voči otcovi, ktoré má všetky znaky konania v rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré synovi nemožno priznať výživné, ktoré požaduje, a zároveň ide o dôvod, pre ktorý je možné zrušiť vyživovaciu povinnosť otca voči synovi podľa § 78 ods.1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej aj „Zor“), dochádzalo v priebehu ostatných dvoch rokov 2019 - 2022, a existujú k nemu konkrétne dôkazy, za ktoré považoval nedôvodné trestné a priestupkové stíhanie, pričom k narušeniu vzťahu došlo po tom, čo bývalá manželka otca podala proti otcovi trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal otec dopustiť aj voči synovi, ktorý sa na prebiehajúcom trestnom a neskôr priestupkovom konaní zúčastňoval ako poškodený. Trestné konanie bolo začaté dňa 27.02.2019 podaním trestného oznámenia, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, odbor kriminálnej polície (ďalej aj „polícia“) zo dňa 14.02.2020, ČVS: ORP-299/1-VYS-ZA-2019 postúpené na Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej aj „priestupkový orgán“) na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Polícia vec postúpila po zistení, že fyzické útoky zo strany otca na bývalú manželku (2 útoky) a na jeho syna (3 útoky), nie je možné označiť za zlé zaobchádzanie voči blízkej osobe s určitou mierou trvalosti, prípadne až sústavnosti, t.j. týranie osoby, čo vyjadril aj znalec vo svojich záveroch znaleckých posudkov na poškodených, že psychické utrpenie konaním otca vo vzťahu k synovi spôsobované nebolo (napr. str.7 ods.2 uznesenia). Matka navrhovateľa v sťažnosti proti tomuto uzneseniu uviedla, že otec dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť na naliehanie syna, ktorý s ním odmietol žiť v jednej domácnosti z dôvodu obavy o ohrozenie psychického a fyzického zdravia svojho, svojej matky a brata H.. Syn nedokázal s otcom žiť v jednom byte, čo otec pochopil, a po zásahu policajnej hliadky sa z bytu odsťahoval (str.4 ods.1 sťažnosti). Syn v konaní vystupoval ako svedok a tvrdil skutočnosti o údajných incidentoch s otcom, jeho fyzických a psychických útokoch, ktoré ostali nepreukázané, pričom vo výpovediach syna o údajných útokoch nebola zhoda (napr. str.3 ods.3 rozhodnutia). Znalec v rámci vyšetrovania nedospel k záveru, že vo vyšetrovanej veci v prípade poškodeného mladistvého išlo o domáce násillie v pravom slova zmysle, a u neho o týranú osobu“. V ďalšom poukázal na nevhodné správanie navrhovateľa voči matke povinného a tiež zincenovanému trestnému stíhaniu týkajúcemu sa nebezpečného prenasledovania, v ktorom si syn natáčal otca na mobilný telefón a hrubo sa k nemu správal. S ohľadom na uvedené mal povinný za to, že ide o správanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi a poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa

28.01.2016, sp.zn. 9Co/523/2014 cit: „v zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine (pozn: § 62 ods.1, § 75 ods.2 a § 78 ods.1 Zor) právo na výživné od povinného (okrem práva maloletých detí na výživné) musí byť v súlade s dobrými mravmi. Vo všeobecnosti možno o dobrých mravoch hovoriť ako o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem)spoločnosti, všeobecne uznávaných a činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom (contra bonus mores). Podľa judikatúry k citovanému ustanoveniu § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného / danom prípade na strane odporkyne /. Predpokladá sa teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti a tolerancie, poctivosti a dôvery. Zákon presne nešpecifikuje, kedy ide o rozpor s dobrými mravmi a kedy nie. Z dostupnej judikatúry možno usudzovať, že nestačí len obyčajná nevďačnosť, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov. Posúdenie toho či ide o porušenie dobrých mravov alebo nie je v konečnom dôsledku na rozhodnutí súdu. Súd musí vec z hľadiska dobrých mravov posudzovať konkrétne v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že súd prvého stupňa vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci v zmysle § 153 ods. 1 O.s.p.. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, keď s poukazom na príslušné ustanovenia § 75 ods. 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine posúdil konanie odporkyne ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorá skutočnosť mala za následok vyhovenie návrhu navrhovateľa a zrušenie jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyne odo dňa právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku a nie ku dňu ukončeniajej vysokoškolského štúdia. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa aj patričným spôsobom odôvodnil / § 157 ods. 2, 3 O.s.p. / s odôvodnením ktorým sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje. Odvolací súd len dodáva, že v prejednávanej veci je nesporné, že vzťahy medzi účastníkmi nezodpovedajú vzťahom rodiča a dospelého dieťaťa. Napriek tomu ale konanie odporkyne, ktorá ako dcéra podala na povinného a to svojho otca trestné oznámenie, z dôvodu, že ju psychicky a fyzicky týral, šikanoval, že ju fyzicky napadol, že na ňu kričal, že ju zbije, že sa jej aj zo zbraňou vyhrážal zabitím na základe ktorého bol navrhovateľ trestne a aj väzobne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 písm. c/ Tr. zák. je možné hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd nespochybňuje právo odporkyne podať na niekoho trestné oznámenie, ale jej konanie je v rozpore s dobrými mravmi predovšetkým vzhľadom na okolnosť, že uvedené konanie navrhovateľa nebolo preukázané. Navrhovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 106/11 zo dňa 11.02.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.10.2013 spod obžaloby oslobodený nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol stíhaný a za daného stavu sa všetky skutočnosti uvedené v trestných oznámeniach podaných odporkyňou javia ako vymyslené a vykonštruované. Takéto správanie odporkyne je potom možné vzhľadom na svoju intenzitu a závažné dôsledky, ktoré navrhovateľovi spôsobila možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov.“

4. K vyjadreniu otca - povinného z výživného doručil navrhovateľ dňa 20.6.2022 súdu vyjadrenie (č.l. 141). Navrhovateľ namietal tvrdenia povinného, že o syna má záujem, no na druhej strane žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť. Zdôraznil, že výživné v sume 130,- Eur bolo neprimerané už na gymnáziu, pričom počas pandemických rokov 2020-2021 si nežiadal navrhovateľ o jeho zvýšenie, napriek navýšeným technickým nákladom. Rovnako matka takýto návrh nepodala, nakoľko prihliadala na tvrdenia otca týkajúce sa nákladov na liečbu a rekonvalescenciu. Urobil tak až navrhovateľ po zvážení celej situácie. Dôvodom podania návrhu je extrémne zvýšenie nákladov spojené so zdražovaním cien služieb, energii a študijných nákladov. K tvrdeniu otca o nevhodnom správaní k jeho babke – matke povinného, uviedol, že tú nevidel 17 rokov, nakoľko otec s ňou viedol súdne konania počas doby, kedy žili v spoločnej domácnosti. Ochladnutie vzájomných vzťahov odvodil od správania povinného. Rovnako spochybnil spôsob zabezpečenia nahrávky, o ktorej realizácii nebol oboznámený a považuje ju za odporujúcu dobrým mravom. Zároveň tiež zdôraznil, že v tomto konaní ide o výživné výlučne pre navrhovateľa a nerozumie tvrdeniu o zastieraní nákladov matky a brata navrhovateľa. K správaniu v rozpore s dobrými mravmi uviedol, že trestné oznámenie voči povinnému podala matka navrhovateľa, v tomto konaní vystupoval navrhovateľ iba ako svedok. Povinný z výživného neprejavuje o navrhovateľa žiaden záujem,

nezaujímajú sa o jeho študijné výsledky ani zdravotný stav. Na chodbe súdu v inom konaní povinný navrhovateľa obišiel a správa sa k nemu ako k cudziemu človeku.

5. Povinný z výživného sa k podaniu navrhovateľa vyjadril v podaní zo dňa 8.7.2022 (č.l. 168), v ktorom namietal, že navrhovateľ súdu okrem cien ubytovania nedoložil iný dôkaz o svojich výdavkoch. Zároveň namietal, že dištančné štúdium navýšilo jeho náklady na štúdium, pretože odpadli všetky náklady spojené s cestovaním, ubytovaním a stravou mimo domova – v zmysle jeho vlastného výpočtu ide o sumu 545,00 € mesačne. Takisto nemožno uveriť tvrdeniu syna, že o zvýšenie výživného o 320,00 € mesačne žiada preto, že má zvýšené náklady na nákup a fotenie študijnej literatúry a vybavovanie preukazov, pretože tieto náklady sú skôr jednorazové alebo sa pohybujú v sumách pár eur. Syn vo vyjadrení uvádza, že babku nevidel celých 17 rokov a v podstate ju nepozná, pretože v čase, keď žil s otcom, otec s ňou viedol súdne spory. Opäť ide o nepravdu, pretože otec nemal spor so svojou matkou. Ak sa synovi babka predstavila, bolo z jeho strany maximálne neslušné a nevhodné reagovať slovami: „vy ste akurát tak špina pod mojimi nechtami“. Syn sa pokúša znevážiť význam nahrávok ako dôkazov o jeho správaní tak, že boli z kontextu vytrhnuté frázy, ktoré si otec zaznamenal na bližšie nešpecifikovaný prístroj, a že celá situácia bola úmyselne vyprovokovaná zo strany otca. Avšak aj toto tvrdenie nie je pravdivé, zo strany otca nešlo o žiadnu provokáciu, na rozdiel od syna sa správal slušne a pokojne, aj keď sa syn voči nemu vystatoval. Avšak otec si po predošlých skúsenostiach so synom a jeho matkou radšej celé stretnutie nahral na mobil, a súdu tieto nahrávky predložil v plnom rozsahu, nielen ich časti. Z pohľadu rozhodovacej praxe (viď rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 9Co/523/2014, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 10Co/123/2016) správanie sa syna nadobudlo rozmery nevhodného a závadného správania sa – vulgárneho a neúctivého, takým spôsobom, ktorý je úplne spoločensky nezlučiteľný. Syn je už dospelý, a za svoje nevhodné a nemorálne správanie voči otcovi má niesť následky. A naopak, voči otcovi by bolo amorálne, ak by mal platiť výživné na syna, ktorý sa správa spôsobom, ktorý otec opisuje v tomto konaní. Syn sa pri náhodnom stretnutí tvári, že otca nepozná, a keď ho otec naposledy pred cca mesiacom videl pred nákupným centrom Dubeň v Žiline, viezol sa s matkou v aute a ukazoval mu samé nevhodné gestá. Pre úplnosť otec uvádza, že pokiaľ syn vo vyjadrení znižuje význam svojej výpovede počas trestného konania vo veci týrania tým, že bol maloletý a že nebol podávateľom trestného oznámenia, rozhodovacia prax (viď rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 9Co/523/2014) takéto argumenty nepovažuje za ospravedlňujúce - za nemorálne a v rozpore s dobrými mravmi je považované také konanie, keď obvinenia dieťaťa zo psychického a fyzického týrania, šikany a podobne neboli preukázané – a táto situácia nastala aj medzi otcom a synom. Navyše treba uviesť, že syn napriek zastavenému konaniu (trestnému a priestupkovému) voči otcovi so záverom, že skutok nebol otcovi preukázaný – sa opäť už ako plnoletý vracia k rovnakým vyjadreniam o tom, že jeho vzťah k otcovi ochladol v dôsledku jeho agresívneho správania sa voči nemu, bratovi a matke, o čom vypovedal aj na polícii. To už otec vníma ako vedomé znevažovanie aj pred súdom, čo je ďalší rozmer konania syna v rozpore s dobrými mravmi. Otec namietal, že aj tieto vyjadrenia syna sú nepravdivé. Naopak, povinný z výživného tvrdil, že o syna vždy prejavoval záujem, čo vyplýva z sms – komunikácie ako aj emailovej komunikácie s matkou, ktorá na otázky otca neodpovedala. Otec sa napríklad aj o tom, akú vysokú školu syn navštevuje dozvedel iba náhodou, keď mu rodinný priateľ poslal fotku jeho dcéry so synom – vtedy otec tohto priateľa v rozhovore požiadal, aby mu zistil, kde vlastne syn študuje. Aj v tejto súvislosti je v rozpore s dobrými mravmi, keď syn od otca žiada, aby mu prispieval výživným na štúdium na vysokej škole. Z konania syna, ktoré trvá už niekoľko rokov, a ktoré otec opísal a preukázal vo svojom vyjadrení zo dňa 03.06.2022 a v tomto vyjadrení, je zrejmé, že syn sa k otcovi správa vulgárne, nedôstojne, ignorantsky a celkovo neslušne a v rozpore s dobrými mravmi. Preto navrhol, aby súd návrh syna na zvýšenie výživného zamietol a zároveň, aby uznal nárok otca na zrušenie výživného na syna, čomu zodpovedá aj petit vyjadrenia otca zo dňa 03.06.2022.

6. Súd následne vo veci nariadil termín pojednávania na 19.9.2022, na ktorom vec prejednal za prítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov. Súd vypočul na pojednávaní účastníkov konania a pojednávanie odročil na za účelom predloženia rozpisu výdavkov navrhovateľa a predloženia listinných dôkazov preukazujúcich ich výšku, a to na 21.11.2022.

7. Dňa 3.10.2022 doručila právna zástupkyňa navrhovateľa súdu listinné dôkazy a vyjadrenie vo veci (č.l. 202). Vo vyjadrení uviedla, že výdavky navrhovateľa pozostávajú z úhrady za ubytovanie v sume 110,- Eur mesačne, aktuálne 134,- Eur mesačne, cestovných výdavkov v sume od 15 do 20,- Eur za jednu cestu Žilina – Brno a späť. Navrhovateľ uhrádza ročne poplatok za komunálny odpad vo výške 35,- Eur, hygienické potreby v sume 40,- Eur mesačne, študijné pomôcky a literatúra v sume 50,- Eur mesačne,

mimoškolské aktivity v sume 50,- Eur mesačne, lieky a výživové doplnky 20,- Eur mesačne, zubná starostlivosť v sume 230,- Eur ročne, oblečenie v sume 50,- Eur mesačne, strava v Brne v sume 110,- Eur mesačne za dvadsať dní pobytu. Za stravu doma tvoria náklady navrhovateľa 80,- Eur mesačne, telefón a internet v sume 25,- Eur mesačne. Mesačné výdavky navrhovateľa predstavujú približne 550,- Eur. Vo vyjadrení okrem toho uviedla, že predkladá súdu dôkazy k tvrdenia navrhovateľa, že vzťahy medzi účastníkmi sú narušené pre správanie otca – povinného. Správa vypracovaná na základe podnetu kolíznej opatrovníčky L. H. M. o poradenskej práci s navrhovateľom, vtom čase mal. A. a jeho bratom H. konštatuje, že spolupráca bola zameraná na zlepšenie vzťahov medzi otcom a maloletými deťmi. Z obsahu správy vyplýva, že vzťah otca a synov nebol dobrý, z ktorého dôvodu v rámci poradenstva bolo odporúčané obmedziť stretnutia otca so synmi. Otec vnímal, že synovia sú voči nemu uzavretí a nechcú s ním komunikovať. Matka uviedla, že príčinu tohto vzťahu vidí v direktívnom prístupe zo strany otca, ktorý sa pri výchove snažil presadzovať svoje myšlienky niekedy dosť neobľomne, čo v synovi A. vyvolávalo odpor a spôsobovalo, že sa škriepili. N. H. s otcom sa zmenil po tom, čo bol svedkom ostrých rodičovských výmen resp. konfliktov medzi otcom a bratom A.. Psychologička uviedla, že z Tomášovho rozprávania vie, že sa v týchto situáciách aj bál a počas konzultácií s H. si spomenul na udalosť, že mohol byť svedkom fyzického útoku otca maloletých detí voči matke. H. vyjadroval postoj, že sa s otcom stretnúť nechce, ani mimo kanceláriu RPPS ani v psychologickkej poradni. Zo záveru správy vyplýva, že pre dieťa vnímajú ako prípadne užitočnú terapeutickú prácu na spracovaní negatívnych zážitkov a emócií spojených s rodičovským konfliktom. V rámci konzultácie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo správy vyplýva, že v rámci konzultácie rozoberali vzťah A. k otcovi. Mapovali jeho pocity a postoje voči ďalšiemu kontaktu s otcom. Čo sa jeho pocitov voči otcovi týka, vnímali, že A. otca v sebe uzavrel, že na otcovi sa mu nepáči, že interpretuje udalosti zo svojho uhla pohľadu, ktorý A. vidí ako nestotožňujúci sa s realitou. A. uviedol, že otec pri niektorých skutočnostiach nehovorí pravdu - označuje sa za obeť. Ich vzťah podľa Tomáša pokazilo agresívne správanie otca (slovné i fyzické), ktoré smerovalo na neho, matku i brata H.. Toto správanie podľa A. často nemalo dôvod, otec sa takto správal keď bol nahneván. Keď napätú situáciu v domácnosti matka začala riešiť a hovoriť o nej, otec sa začal brániť a agresívne správanie popiera. Tieto skutočnosti (agresívne správanie sa otca v domácnosti a potom čiastočne i jeho postoj k tomuto správaniu - že ho popiera) majú za následok, že po odchode otca bolo pre A. po emocionálnej stránke prijateľnejšie ho ignorovať. Čo sa týka pozitívnych zážitkov A. s otcom, nevedel žiaden pomenovať. S otcom sa stretávať nechce a chcel, aby bol pokoj aký zažíva od jeho odchodu z domácnosti. Na základe týchto skutočností A. do spolupráce neprizývali. Zo správy o terapeutických sedeniach vyplýva, že sa týka terapeutických sedení s bratom navrhovateľa - H. B.. Zo správy je zrejmé, že dôvodom terapeutických sedení bol H. potláčaný, vnútorný pocit strachu z minulosti, vnútorne prežívaný strach z napätej rodinnej situácie, správania sa otca a jeho dôsledkov pre H.. V priebehu sedení Alex vo vzťahu k otcovi definoval potrebu vysloviť slová nie a nie nechcem. Zo záverečnej správy o priebehu realizácie výchovného opatrenia – rodina B., Centrum Návrat v Žiline, že Centrum návrat začalo spolu prácu s rodinou na žiadosť Okresného súdu Žilina dňa 24.3.2022 a bola ukončená 3.8.2022. Cieľom spolupráce bolo realizovať asistované stretnutia otca s H.. H. na stretnutí s otcom vyčítal otcovi jeho agresívne a konfliktné správanie z minulosti voči matke a voči jeho staršiemu bratovi A.. Rozprával rozčúleným hlasom a padali aj vety typu: „my sme rodina, ako si mi to mohol urobiť, veď som tvoj syn“ a podobne. Otec nevyvracal Alexovi jeho postoj, ospravedlnil sa za to, že mu ublížil. Otec povedal, že odišiel z domácnosti od matky z toho dôvodu, aby Alex nebol svedok vyhroteného konfliktu rodičov. Že to urobil na jeho ochranu. H. po ospravedlnení otca bol naklonený sa s ním stretnúť aj ďalšíkrát. Doma prečítal reakciu otca na návrh A. o výživné. Otec sa v reakcii na žiadosť o zvýšenie výživného na staršieho syna stavia do obrannej pozície, kde popiera násilie voči rodine. H. veľmi sklamalo, že to, za čo sa mu otec osobne ospravedlnil, následne popiera v písomnej reakcii na návrh, a preto sa rozhodol s otcom už nestretnúť. Psychologička v správe konštatuje, že Alex je na svoj vek vyspelý chalan, slušný, citlivý, otvorený, komunikačne zručný. Má svoj názor a dokáže ho vyjadriť, dokáže ľuďom aj oponovať. Dokáže oponovať aj mame, ak má iný názor ako ona.

8. Dňa 10.11.2022 doručil vyjadrenie otec – povinný z výživného (č.l. 206), v ktorom uviedol, že navrhovateľ na pojednávaní vyhýbavo a neurčito odpovedal na jednoduché otázky týkajúce sa jeho prístupu k otcovi. Z odpovedí syna vyplynulo, že za ostatné 4 roky otcovi nepomohol, iba tak, že kvôli jeho zlému zdravotnému stavu počkal s návrhom na zvýšenie výživného (, otca nenavštívil počas jeho hospitalizácie v nemocnici s infarkt, nekontaktoval s ním výber svojej vysokej školy, a s otcom počas rozvodu ani po rozvodovom konaní netelefonoval a nekontaktoval ho. Syn nevypovedal pravdu, keď tvrdil, že otca v jeho novom byte nenavštívil, pretože nevedel, kde býva. Z návrhu na zvýšenie výživného je zrejmé, že syn poznal adresu bydliska svojho otca na ulici: Piešťanská 2992/12, Žilina.

Otec preukazuje súdu svoje tvrdenie, že syn aj otec bývajú v blízkej vzdialenosti do 1 km (na 12 minút pešo). Výsluch syna a jeho iné vyjadrenia na pojednávaní preukazujú, že syn sa o otca minimálne posledné 4 roky nezaujima, nekontaktuje ho, nepomáha mu, a žiadnym spôsobom nekooperuje na ich vzájomnom vzťahu, dokonca otca ani nepozdraví na ulici alebo keď ho stretne (napríklad aj pred pojednávaním), čo takisto vyplynulo z pojednávania. Syn sa teda chová sa voči otcovi nevhodne a negatívne, neúctivo a s dešpektom. Otec dáva do pozornosti súdu, že syn žije v takej predstave a realite, že je pre neho normálne, že matka podala na otca trestné oznámenie za to, že dal svojmu mladšiemu synovi H. darček (!), na čo sa syn otca na pojednávaní aj pýtal (str.12 zápisnice). Takisto je pre syna normálne, že matka podala na otca trestné oznámenie za nebezpečné vyhrážanie len preto, že obaja synovia si zablokovali otca na mobile aj sociálnych sieťach. Ak sa otec chcel aspoň informovať o deťoch, škole a ich živote, bol nútený písať e-maily na pracovný mail matky. V ďalšom poukázal na povinnosti detí voči rodičom vyplývajúce z § 43 ods.2 zákona o rodine a odkazujúc na rozhodnutia súdov a citácii z nich, pričom mal za to, že navrhovateľ si tieto povinnosti neplní. K porušeniu dobrých mravov povinný uviedol, že pre nepriznanie výživného sa nevyžaduje hrubá intenzita porušenia dobrých mravov, ale porušenie dobrých mravov ako nepísaných pravidiel slušnosti, ľudskosti a tolerancie, poctivosti a dôvery (napr. Krajský súd Bratislava, sp.zn. 9Co/523/2014). To je v tomto prípade splnené. Otec v konaní argumentoval dvoma rozhodnutiami v podobných veciach, v ktorých súdy nepriznali plnoletým deťom výživné, pretože sa k povinnému rodičovi správali v rozpore s dobrými mravmi. Súdy za porušenie dobrých mravov považovali neúctu a vulgárne správanie dieťaťa (Krajský súd Prešov, sp.zn. 10Co/123/2016) a nepreukázanie skutkov psychického a fyzického týrania v trestnom konaní, ktorého sa mal rodič údajne dopustiť voči dieťaťu (Krajský súd Bratislava, sp.zn. 9Co/523/2014). Otec v tomto podaní argumentuje aj súdnym rozhodnutím, kde súd za rozpor s dobrými mravmi považoval porušenie zákonných povinností dieťaťa podľa § 43 ods.2 a 43 ods.3 písm. a) ZoR prejavovať voči rodičovi úctu, rešpektovať ho a spolupracovať s rodičom v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu, a za odporujúce dobrým mravom a nevhodné chovanie dieťaťa bol vyhodnotený jeho nezaujím o rodiča, neúctivé a pohrdavé správanie a komunikácia len prostredníctvom súdu (Okresný súd Dunajská Streda, sp.zn. 14C/279/2013). Z doterajšieho dokazovania vyplýva, že syn nepopiera tvrdenia otca, že o neho nejaví žiaden záujem, že je k nemu neúctivý, nerešpektuje ho, a nekooperuje s ním. Syn tento stav pripisuje následku ich spoločného života, kde sa mal otec správať takým spôsobom, že mal týrať a ubližovať synovi, jeho matke aj mladšiemu bratovi H.. Syn sa otca podľa vlastných slov „bál“. Súd sa rozhodol tieto tvrdenia preskúmať, hoci otec argumentoval skončeným trestným a správnym konaním, ktoré boli zastavené, pretože neboli preukázané skutky týrania, z ktorých ho obvinila jeho bývalá manželka (matka), a z ktorých ho syn usvedčoval. Tieto rozhodnutia obsahujú prejudiciálne vyriešenú otázku, či sa otec dopustil voči synovi týrania alebo domáceho násillia. Súdu preto vzniká povinnosť na také rozhodnutia prihliadnuť a vysporiadať sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia v tejto veci (§ 194 ods.2 Csp). Otec dáva opätovne do pozornosti súdu rozhodnutie v inej podobnej veci (Krajský súd Bratislava, sp.zn. 9Co/523/2014, ďalej aj „vec sp.zn. 9Co/523/2014“), kde na záver súdu o zrušení výživného na plnoleté dieťa podľa § 75 ods.2 ZoR postačovalo právoplatné skončenie trestného stíhania z dôvodu, že neboli preukázané skutky týrania, z ktorých otca obvinila jeho dcéra. V ďalšom povinný namietal právne posúdenie súdu vzťahujúce sa k rozhodnutiu v trestnej veci, kde podľa názoru povinného je súd v danej veci viazaný rozhodnutím o tzv. „prejudiciálnej otázke“ vzťahujúcej sa k tomu, že povinný nebol uznaný vinným, naopak trestné konanie bolo zastavené. V ďalšom argumentuje rozhodnutím Krajského súdu Bratislava sp.zn. 9Co/523/2014, ktoré vykazuje znaky relevantnej podobnosti s touto vecou. A preto je v tejto veci možné prijať záver, že skutky týrania, z ktorých sa syn neúspešne snažil usvedčiť svojho otca, sa javia ako vymyslené a vykonštruované, a takéto správanie syna, vzhľadom na jeho intenzitu a závažné dôsledky, ktoré otcovi spôsobil, možno objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov. Povinný namietal, že na situácii nič nemení ani to, že trestné oznámenie nepodal navrhovateľ, ale jeho matka, ani to, že bol v danej dobe maloletý. Len pre úplnosť otec dodáva, že hoci syn vypovedal ako maloletý svedok, ku dňu výpovede (06.12.2019) mu do dosiahnutia plnoletosti chýbalo 5 mesiacov (mal 17 rokov a 7 mesiacov). Syn bol teda v čase výpovede maloletým svedkom starším ako 15 rokov, pri ktorého výpovedi nebol potrebný psychológ alebo iná osoba, pričom syn bol na takej mentálnej a duševnej úrovni, že vzal na vedomie dôležitosť a vážnosť svojej svedeckej výpovede, a jeho svedecká výpoveď podliehala trestnému činu podľa § 346 Trestného zákona (krivá výpoveď a krivá prísaha). Niet preto dôvodu bagatelizovať význam a dopady jeho svedeckej výpovede v tomto konaní. V trestnom konaní bolo na syna vykonané znalecké dokazovanie, ktorého výsledky sú súdu známe z obsahu spisu. Znalec nedospel k znaleckému presvedčeniu, že u syna išlo o domáce násillie v pravom slova zmysle, a o týranú osobu (str.11 posudku). Znalec dospel aj k záveru, že synovi nebolo otcom spôsobované psychické utrpenie a jeho konanie nepocitoval ako ťažké príkorie (str.13 posudku). Týmto

dôkazom je preukázané, že syn nebol žiadna obeť týrania alebo iného domáceho násillia zo strany otca, hoci tak tvrdil na pojednávaní. Rovnako znalec nedospel k záveru, že obeťou týrania bola matka či druhý syn Alex. Otec poukazuje na skutočnosť, že v dôsledku rozsiahleho srdcového infarktu, ktorý dostal deň pred rozvodovým pojednávaním, a ktorý takmer neprežil, ako aj neskôr pridružených ochorení sa stal v pomerne nízkom veku invalidný dôchodca. Ani táto skutočnosť syna neprímala k zmene postoja voči otcovi. Túto skutočnosť osobitne, ale aj vo vzájomnej súvislosti s inými skutočnosťami, obzvlášť so znalecky preukázanou skutočnosťou, že syn nebol žiadnou obeťou domáceho násillia zo strany otca, možno vnímať aj ako ďalší rozmer, pre ktorý súd nemôže synovi priznať nárok na výživné podľa § 75 ods.2 ZoR.

9. Súd pojednávanie dňa 22.11.2022 odročil na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (preukázaného), a to na 9.1.2022. Na pojednávaní dňa 9.1.2023 súd vec prejednal a rozhodol za účasti účastníkov konania a ich právnych zástupcov. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných ustanovení zákonov:

10. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 odsek 1 a 2 ZR:

1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

18. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané nasledujúce skutočnosti:

Z rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 8.8.2019, právoplatného dňa 13.8.2019 (č.l. 9) mal súd za preukázané, že manželstvo povinného a matky navrhovateľa bolo rozvedené a povinnému z výživného bola uložená povinnosť platiť výživné na navrhovateľa v danom čase maloletého v sume 130,- Eur, na syna H. v sume 120,- Eur. Obe deti, v danom čase maloleté, boli zverené do osobnej starostlivosti matky.

20. Z potvrdenia o štúdiu navrhovateľa (č.l. 11) vyplýva, že v období od 21.6.2021 do 31.8.2022 bol študentom druhého semestra bakalárskeho štúdia v prezenčnej forme, v programe medzinárodne vzťahy na Masarykovej univerzite v Brne. Následne mal súd za preukázané, že navrhovateľ v štúdiu pokračoval aj v akademickom roku 2022/2023.

21. Z cenníka „kolejného“ (ubytovania na internáte) mal súd za preukázané, že od 1.9.2021 bola výška úhrady za ubytovanie na internáte Tvrdeho 5/7 v sume 109,- Eur (č.l. 211), od 1.7.2022 na internáte Tvrdeho 5/7, je v výške kolejného v sume 111,- Eur (č.l. 12). Z výpisu SUPO účtu vyplýva, že navrhovateľ uhradil kauciu 2000,- Kč a mesačne uhrádza sumu 2.573,- Kč na ubytovanie. Zo zmluvy o ubytovaní zo dňa 2.9.2022 vyplýva, že navrhovateľ je ubytovaný na ulici Tvrdeho 5/7, číslo izby 404 a je zaviazaný platiť úhrady v zmysle cenníka. Navrhovateľ je ubytovaný v totožnom zariadení druhý akademický rok, čo vyplýva zo zmlúv za obdobie od 12.9.2021 do 30.6.2022 (č.l. 215) a za obdobie od 1.9.2022 do 30.6.2023.

22. Z potvrdení o zakúpení elektronického cestovného lístka vyplýva, že suma cestovného Žilina – Brno a späť sa pohybuje okolo 11,- Eur za jednosmernú cestu. Z pokladničných dokladov doložených navrhovateľom vyplývajú platby za drogeriu, ošatenie, stravu, za voľnočasové aktivity (gitara), študijné pomôcky, lieky, ošetrovanie v zdravotníckom zariadení.

23. Z potvrdenia o práceneschopnosti povinného (č.l. 94) vyplýva, že bol práceneschopný v období od 1.4.2021 do 29.10.2021 a nepoberal náhradu príjmu. Z výpisu z účtu povinného (č.l. 95-103) vyplýva platba zo Sociálnej poisťovne v sume 1.365,80 Eur, 1.136,- Eur, 1.099,30 Eur, 1.136,- Eur, 1136,- Eur, 1.099,30 Eur, 1.062,70 Eur za obdobie od 14.5.2021 do 14.11.2021. Ďalej vyplýva poukázanie sumy 13.005,- Eur na účet povinného z účtu O. B. dňa 10.9.2021 a následne vyplatenie sumy 13.990,- Eur za Renault Clio. Z ďalších výpisov z účtu (č.l. 105 -116) vyplýva, poukázanie sumy 200,- Eur mesačne na účet O. B. v 12 splátkach. Z výpisu z účtu vyplýva úhrada sumy 101,40 Eur správcovi – Bytterm, a.s. Z výpisu z účtu ďalej vyplýva, že úhrada splátky hypotekárneho úveru vo výške 265,36 Eur. Z výplatnej pásky za mesiac 4/2022 vyplýva, že príjem povinného je vo výške 1.219,- Eur mesačne.

24. Z uznesenia OR PZ v Žiline ČVS: ORP-299/1-VYS-ZA-2019 (č.l. 43) vyplýva, že dňa 7.3.2019 podala E. L. B. – matka navrhovateľa, trestné oznámenie zo pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý mal spáchať povinný. Vec bola postúpená na Okresný úrad, odbor priestupkový. Voči tomuto rozhodnutiu podala sťažnosť poškodená – matka navrhovateľa (č.l. 50), o ktorej rozhodla Okresná prokuratúra v Žiline uznesením zo dňa 23.4.2020 sp.zn. 2Pv 251/19/55111-20 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla (č.l. 54). Následne Okresný úrad Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov uznesením č. OU-ZA-OVVS2-2020/024206/675/2BD zo dňa 28.8.2020 rozhodol tak, že konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči povinnému zastavil. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola aplikovaná zásada „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obvineného.

25. Zo znaleckého posudku č. 49/2019 (č.l. 62) vypracovaného G. H. P. vyplýva, že bol vypracovaný v trestnom konaní vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby spáchaného povinným. V tomto znaleckom posudku bolo predmetom posúdenie poškodeného mal. A. B.. Zo záveru posudku vyplýva, že navrhovateľ má voči otcovi – povinnému vzťah poruchový. K ostatným členom rodiny a okoliu vyhovujúci. Rodinné zázemie bolo narušované kolíziami rozdielnych rodičovských pováh. Vierohodnosť výpovede menovaného nebola závažne ovplyvnená. Psychické utrpenie mu zo strany povinného spôsobované nebolo. Boli u neho vyvolané epizodické stresové stavy a epizodický diskomfort, ktoré neboli forenzne významné.

26. Zo znaleckého posudku č. 34/2019 (č.l. 62) vypracovaného G. H. P. vyplýva, že bol vypracovaný v trestnom konaní vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby spáchaného

povinným. Znalecký posudok bol smerovaný na osobu poškodenej – matky navrhovateľa, v ktorom znalec konštatoval, že psychické utrpenie voči nej zo strany povinného spôsobované nebolo. Boli u nej vyvolané epizodické stresové stavby a epizodický diskomfort, ktoré neboli forenzne významné.

27. Zo zápisnice o výsluchu osoby mladšej ako 18 rokov vyplýva, že navrhovateľ bol vypočutý vo veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť povinný na svojej bývalej manželke, navrhovateľovi a jeho bratovi (č.l. 249). Z obsahu zápisnice spísanej dňa 6.12.2019 vyplýva, že navrhovateľ bol v danom čase maloletý (17-ročný), pričom vypovedal ako svedok – poškodený. Z obsahu zápisnice nevyplýva, že by išlo o trestné oznámenie podané navrhovateľom. V rámci výsluchu navrhovateľ na otázky týkajúce sa vzťahu a vzájomného spolužitia s povinným. Z obsahu výpovede je zrejmé, že ide o opis situácii a vzťahov tak, ako ich vnímal navrhovateľ bezprostredne. Neobsahujú ataky voči povinnému, iba konštatovanie vlastného vnímania reality, postojov a postrehov.

28. Zo zápisnice o podaní vysvetlenia zo dňa 9.2.2022 (č.l. 79) vyplýva, že bývalá manželka povinného podala trestné oznámenie, pričom povinný podal vysvetlenie, že sa prostredníctvom pracovnej pošty bývalej manželky snažil zistiť, ako sa majú ich spoločné deti, nakoľko sa nestretávajú. Rovnako návštevy u bývalej manželky sú kvôli deťom, kedy im chcel odovzdať darčeky.

29. Z obsahu sms – komunikácie vyplýva snaha povinného komunikovať s navrhovateľom (č.l. 150-153). Z emailovej komunikácie (č.l. 154) vyplýva informovanie sa povinného na stav spoločných detí, pričom komunikácia je adresovaná bývalej manželke (č.l. 1541-167).

30. Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní dňa 19.9.2022 mal súd za preukázané, že navrhovateľ má voči povinnému negatívny vzťah spôsobený zážitkami z obdobia spolunažívania rodičov, hlboko ovplyvnený správaním povinného voči matke navrhovateľa ako svojej bývalej manželke. Navrhovateľ na otázky týkajúce sa vzťahu odpovedal iba s premáhaním sa, z jeho odpovedí je zrejmé, že stále túto minulosť vníma citlivo a negatívne. Uviedol, že s otcom sa nestretáva, pretože sa ho bál. Poukázal na jeho útok voči matke cestou z Ostravy. Tiež tvrdil, že aj voči jeho osobe sa správal často bezdôvodne autoritársky. Stretnutiam sa vyhýba práve kvôli negatívnej minulosti, pre ktorú je pre neho ťažké si s otcom vytvoriť vzťah. Trápi ho však, že matka kvôli starostlivosti o obe deti, vrátane navrhovateľa, je na konci so silami. Uvedomuje si finančnú náročnosť spojenú aj s jeho štúdiom a výchovou dvoch detí. Uviedol, že študuje prezenčne, nemá dostatok času nájsť si prácu, brigáduje iba cez prázdniny, pretože sa cez akademický rok venuje štúdiu. Potvrdil, že otca počas hospitalizácie v nemocnici nenavštívil, ani ho nenavštívil doma, no želal mu uzdravenie. K okolnostiam, kedy navštevuje otec – povinný maloletého brata uviedol, že všetky návštevy a odovzdania darčiekov realizuje tak, že si to natáča, akoby chcel niekomu niečo dokázať. Pri rôznych príležitostiach si vždy robí nahrávky.

31. Z výsluchu povinného z výživného na pojednávaní dňa 19.9.2022 mal súd za preukázané, že sa cíti dotknutý tým, že v rámci trestného konania musel preukazovať svoju nevinu. Tvrdil, že je osobou s výrazne zhoršeným zdravotným stavom v dôsledku rozsiahleho infarktu. Vo vzťahu k navrhovateľovi uviedol, že sa snaží o komunikáciu, no navrhovateľ ho výslovne ignoruje. Samotný povinný uviedol, že vzťahy medzi navrhovateľom a ním sú zhoršené v dôsledku problémov s bývalou manželkou, čo vyústilo až do trestného konania. V priebehu výsluchu povinný viackrát poukazoval na vzájomné vzťahy s bývalou manželkou a mladším synom. Poprel tvrdenia navrhovateľa o agresívnom správaní voči navrhovateľovi.

32. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že mesačné výdavky navrhovateľa sú v priemere okolo 600 až 620,- Eur, čo vyplýva z doložených listinných dôkazov. Za dôvodné súd vyhodnotil náklady na ubytovanie v Brne v sume 110,- Eur mesačne, náklady na cestovné 80,- Eur mesačne (Žilina – Brno a späť), náklady na stravu v sume 250,- Eur. Ďalej náklady na lieky, drogériu a telefón v celkovej sume 100,- Eur mesačne, študijné pomôcky a oblečenie v celkovej sume 80,- Eur mesačne. Navrhovateľ nemá iné príjmy, je študentom dennej formy vysokoškolského štúdia. Podľa jeho vyjadrení si privyrába iba cez prázdniny, pričom príjem z brigád súd za preukázaný nemal. Matka navrhovateľa má mesačný príjem v sume 1.250,- Eur v čistom. Podľa tvrdení navrhovateľa, ktoré povinný nepoprel, je zrejmé, že väčšinu jeho potrieb zabezpečuje matka, pričom sumou 130,- Eur prispieva na výživu navrhovateľa povinný z výživného. Matka okrem bežných výdavkov domácnosti a bývania uhrádza aj náklady spojené s osobnou starostlivosťou o mal. syna H..

33. Príjmy otca sú približne 1.220,- Eur mesačne zo zárobkovej činnosti, okrem toho povinný z výživného poberá invalidný dôchodok v sume 340,- Eur mesačne, čo spolu činí príjmy zaokrúhlene 1560,- Eur. Výdavky povinný z výživného vyčíslil v sume 1.436,- Eur. Z tejto sumy súd za oprávnené považuje náklady na výživné na navrhovateľa v sume 130,- Eur, na mladšieho syna v sume 120,- Eur, splátku hypotéky v sume 265,36 Eur, záloha na byt a platby za byt 125,- Eur, internet a telefón v sume 35,- Eur, lieky v sume 80,- Eur, stravu, doplnky výživy a ošatenie v sume 300,- Eur. Vo vzťahu k nákladom na kúpele ide o mimoriadny výdavok, rovnako vplyv na nevyhnutné výdavky nemá splátka 200,- Eur na auto vyplácaná matke povinného. Celkové oprávnené a nevyhnutné výdavky navrhovateľa sú približne 750,- Eur mesačne bez platieb výživného, spolu s výživným na obe deti sú jeho nevyhnutné výdavky v sume 1.000,- Eur (doposiaľ uhrádzal výživné spolu v sume 250,- Eur).

34. Súd návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľovi vyhodnotil ako dôvodný. Na strane navrhovateľa došlo od posledného určenia vyživovacej povinnosti k zmene pomerov, t.j. nastúpil na vysokoškolské štúdium, pričom ide o štúdium v Českej republike, s čím došlo k zvýšeniu jeho reálnych výdavkov. Navrhovateľ požadoval výživné v sume 450,- Eur. Súd však s ohľadom na majetkové pomery účastníkov má za to, že dôvodné je zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 320,- Eur. Súd zohľadnil ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému synovi H., jeho príjmy a výdavky, v pomere k výdavkom navrhovateľa. Rovnako súd zohľadnil aj to, že na vyživovacej povinnosti voči deťom sa podieľajú obaja rodičia podľa svojich majetkových pomerov. Priemerný mesačný príjem matky, ktorej bol v rámci rozvodového konania zverený do osobnej starostlivosti aj maloletý H., je vo výške 1.250,- Eur. Pri zachovaní zásady rovnosti a spravodlivosti je zrejmé, že navrhovateľ má v čase rozhodovania súdu vyšší príjem ako matka navrhovateľa, t.j. druhý povinný rodič, a tak jeho vyživovacia povinnosť musí byť uvedenej skutočnosti adekvátna, t.j. vyššia ako vyživovacia povinnosť matky.

35. Podľa nesporných zistení súdu je navrhovateľ nezaopatrením dieťaťom povinného z výživného, ktorým má okrem vyživovacej povinnosti na navrhovateľa aj vyživovaciu povinnosť voči mal. H. v sume 120,- Eur mesačne, a to pri priemernom čistom mesačnom príjme 1.550,- Eur. Navrhovateľ ako plnoleté nezaopatrené dieťa si uplatnil zvýšený nárok na výživné počnúc od podania návrhu, t.j. od 27.4.2022. Súd má za to, že majetkové pomery povinného aj oprávneného boli dostatočne preskúmané, a tak súd za konštatovania povinnej vyživovacej povinnosti rodičov voči svojim nezaopatreným deťom dospel k záveru o tom, že povinný z výživného je povinný platiť navrhovateľovi mesačné výživné v sume 320,- Eur mesačne počnúc od 27.4.2022, a to vždy do 15. dňa v mesiaci, za ktorý sa výživné poukazuje. Vo zvyšnej časti návrh na určenie výživného zamietol.

36. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

37. Nakoľko povinný z výživného podľa vyjadrenia navrhovateľa a zhodného vyjadrenia povinného, od podania návrhu na určenie výživného až do rozhodnutia súdu prispieval na výživu sumou 130,- Eur mesačne, súd zároveň rozhodol, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 27.4.2022 do 9.1.2023 vo výške 1.545,- Eur (4 dni v mesiaci apríl (190/30 x 4 + nedoplatok za mesiace máj až december 2022, t.j. 8 x 190, t.j. 1.520,-) je povinný z výživného povinný zaplatiť navrhovateľovi v dlhšej lehote, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. S ohľadom na výšku príjmu a výšku nedoplatku súd určil dlhšiu (paričnú) lehotu na zaplatenie uvedeného nedoplatku.

38. K protinávru povinného z výživného na zrušenie vyživovacej povinnosti súd konštatuje, že v zmysle § 75 ods. 2 zákona o rodine nemožno priznať výživné, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Pojem dobré mravy je neurčitým právnym pojmom, jeho obsah nevyplýva z pozitívneho práva. Okrem práva existujú aj iné systémy noriem, niektorým z nich takouto úpravou právo poskytuje ochranu tým, že im prepožičiava sankcie charakteristické pre systém práva. Nejde o akékoľvek normy, ale o všeobecne spoločensky uznávané pravidlá, prostredníctvom

ktorých sa zavrhujú spoločensky nežiaduce javy. Vo všeobecnosti bývajú vyjadrené konštrukciou o "pocite súnáležitosti všetkých spravodlivo uvažujúcich ľudí". Pojem dobré mravy je ďalej časovo (plynutím času podlieha zmenám) a miestne podmienený.

39. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Čitateľnejšie budú rozpory spravidla v prípadoch výživného medzi manželmi (spôsobenie rozvratu, opustenie rodiny), resp. príspevku na výživu rozvedeného manžela. Ich existencia nie je vylúčená ani v prípade výživného medzi ostatnými príbuznými, v prípade vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom (ak výživné žiada rodič, ktorý v minulosti sám neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, dopustil sa trestnej činnosti voči dieťaťu), resp. plnoletých detí voči rodičom. Za rozpor s dobrými mravmi možno považovať aj prípad, ak by napríklad príjmové a majetkové pomery oprávneného (v prípadoch, keď nie je podmienkou odkázanosť oprávneného, napr. pri žalobe plnoletého dieťaťa voči rodičom) prevyšovali majetkové pomery povinného. Ako konanie v rozpore s dobrými mravmi by bolo možné posudzovať aj prípady, keď oprávnený bez ospravedlniteľného dôvodu nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť aj napriek objektívnym možnostiam a svojim schopnostiam a svoju situáciu rieši požadovaním výživného. Príčiny vedúce k rozvratu manželstva ako jedno z hľadísk posudzovania dobrých mravov zákon upravil aj špeciálne pri podmienkach vzniku nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela. U maloletého dieťaťa, bez ohľadu na jeho konanie vo vzťahu k rodičovi (na rozdiel od českej úpravy), je posudzovanie dobrých mravov výslovne vylúčené. V zmysle striktného znenia normy súd v prípade zistenia rozporu s dobrými mravmi nemá inú možnosť (napr. zníženie výživného) než výživné nepriznať.

40. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že narušené vzťahy medzi povinným a navrhovateľom sú dôsledkom narušených vzťahov povinného a matky navrhovateľa. Samotný navrhovateľ sa za svoje chyby a zlé vzťahy medzi ním a jeho bývalou manželkou ospravedlnil v rámci terapeutických stretnutí mladšiemu synovi H., pričom zo správ z terapeutických sedení či poradensko-psychologických stretnutí jednoznačne vyplynulo, že samotný povinný si je vedomý negatívneho vplyvu narušených vzťahov s matkou navrhovateľa na samotného navrhovateľa a jeho mladšieho brata. Súdu sa javí návrh povinného na zrušenie výživného na navrhovateľa ako plnoleté dieťa nedôvodný. V širších okolnostiach súd poznamenáva, že ak otec žiada od navrhovateľa zlepšenie vzájomných vzťahov do budúcnosti, zrušenie vyživovacej povinnosti nie je cestou k ich zlepšeniu, ale naopak. Je zrejmé, že navrhovateľ je citovo zranený a poškodený správaním otca či už voči nemu alebo jeho matke. Súd s ohľadom na charakter sporu nemôže jednoznačne vyhodnotiť, či vplyv názoru matky navrhovateľa a jej anonymita voči povinnému majú taktiež vplyv na konanie navrhovateľa. Nesporné však je, že navrhovateľ v čase iniciovania trestného konania voči povinnému jeho matkou bol maloletý, bol osobou závislou od matky emočne i existenčne, problémy vnímal cez optiku matky, u ktorej evidoval jej zraniteľnosť a dotknutosť, nakoľko s ňou žil v spoločnej domácnosti a vzťah k matke mal a má pozitívny. Súd je však toho názoru, že navrhovateľ je dospelý, inteligentný muž, ktorý vie vyhodnotiť následky svojho správania. Ak by povinný ako otec nekonfliktne a nenátlakovo vyjadroval voči navrhovateľovi do budúcnosti snahu o obnovenie vzťahu, súd má za to, že k obnoveniu vzájomných vzťahov môže dôjsť. Súd má za to, že zrušením vyživovacej povinnosti by došlo de facto k „potrestaniu“ navrhovateľa za zlé vzťahy rodičov a ich vplyv na vlastné deti, pričom tieto zlé vzťahy má súd za preukázané v tomto konaní zo zhodných vyjadrení účastníkov konania. Takýto prístup, t.j. zrušenie vyživovacej povinnosti, súd preto považuje za odporujúci dobrým mravom ako aj zásade spravodlivosti. Tvrdenie povinného, že navrhovateľ sa s ním nestýka, aj keď bývajú blízko, že oň neprejavuje žiaden záujem, nie je naplnením rozporu s dobrými mravmi na účely posúdenia dôvodnosti návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Druhým dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti má byť skutočnosť, že navrhovateľ svedčil v trestnom konaní proti svojmu otcovi. Súd má za to, že to, že navrhovateľ svedčil o tom, čo vnímal vlastnými zmyslami ako v danom čase ešte maloleté (!) dieťa, nemôže byť dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti. Ak by aj bol navrhovateľ ovplyvnený vo svojom negatívnom vzťahu k otcovi napr. vplyvom svojej matky, čo súd v žiadnom prípade netvrdí, jeho svedecká výpoveď v trestnom konaní nemôže byť posudzovaná ako úmyselná snaha uškodiť povinnému z výživného – svojmu otcovi, nakoľko to z vyjadrení navrhovateľa v trestnom konaní ani nevyplýva. Z kontextu svedeckej výpovede navrhovateľa – svedka – osoby mladšej ako 18 rokov, súd nevhliadol žiadnu snahu otca poškodiť. Navrhovateľ iba opísal svoj postoj k otcovi a to, ako sám subjektívne vnímal situáciu v domácnosti. K inému záveru súd nedospel ani preštudovaním znaleckého posudku PhDr. Franeka. Samotný znalec tiež v znaleckom posudku konštatoval, že vierohodnosť navrhovateľa nie je závažne ovplyvnená. Zároveň je nutné zdôrazniť, či citovú (psychickú) ujmu vnímajú rôzne osoby rôzne, v závislosti od typológie osobnosti. Rovnako súd nevhliadol ani v priebehu konania

agresívny či dobrým mravom odporujúci prístup navrhovateľa k otcovi – povinnému z výživného. Z vykonaného dokazovania síce mal súd za preukázaný negatívny vzťah navrhovateľa k povinnému, ktorý bol poznačený negatívnou skúsenosťou, no jeho správanie voči otcovi nijako neodporovalo dobrým mravom. Ani samotná výpoveď navrhovateľa v trestnom konaní nemá trestno-právny charakter, nakoľko súd nemal za preukázané, že išlo o naplnenie skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede. Na základe týchto skutočností, súd protinávrh povinného z výživného na zrušenie vyživovacej povinnosti ako nedôvodný zamietol. Je nesporné, že navrhovateľ, hoc plnoleté dieťa, je nezaopatreným dieťaťom, pripravujúcim sa štúdiom na budúce povolanie, a tak je finančne odkázaný na svojich rodičov, ktorým povinnosť poskytnúť výživné s ohľadom na svoje majetkové pomery ukladá zákon o rodine.

41. V závere súd považuje za podstatné sa vyjadriť k argumentácii povinného z výživného – otca, ktorý tvrdí, že navrhovateľ si voči nemu neplní povinnosti vyplývajúce zo zákona o rodine tým, že oň neprejavuje záujem a nechová sa s rešpektom a úctou. K uvedenému súd poznamenáva, že v konaní bolo preukázané, že samotný otec si je vedomý, že aj jeho nevhodné správanie vo vzťahu k fungovaniu v spoločnej domácnosti s bývalou manželkou a deťmi je príčinou zlých vzťahov. Preto nie je na mieste požadovať od syna, aby sa správal k otcovi s úctou, keď otec ako vzor pre vlastné dieťa v tomto smere pochybil. Na druhej strane súd konštatuje, že súd nedospel k záveru, že navrhovateľ – syn, sa správa vulgárne, nevhodne či s dešpektom k otcovi. Súd má za to, že navrhovateľ sa s otcom – povinným nekontaktuje, nakoľko zlé vzťahy v minulosti mu aj v súčasnosti spôsobujú bolesť a diskomfort, čomu sa nestretávaním s otcom vyhýba, čo však nemožno považovať za neúctu či nevhodné správanie. K argumentácii povinného týkajúcej sa rozhodnutí súdov v obdobných veciach súd konštatuje, že súd nie je viazaný rozhodnutiami v iných veciach, a to predovšetkým vo veciach s inou situáciou či skutkovým a právnym pozadím, a to o to viac, že ide o rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie. Súd v danej veci nevzhladol, že by sa navrhovateľ k povinnému správal v rozpore s dobrými mravmi s akoukoľvek intenzitou. Aj v rámci výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd nebadal žiadne agresívne, vulgárne či iné nevhodné vyjadrenia alebo správanie navrhovateľa. Naopak, bolo zrejmé, že navrhovateľ doposiaľ bolestivo prežíva spomienky na spolužitie s otcom a jeho správanie k nemu, čo mu v priebehu odpovedí na otázky neraz spôsobilo ťažkosti pri verbalizácii myšlienok, nakoľko premáhal plač. K tvrdeniu povinného, že súd je viazaný rozhodnutím v trestnej či priestupkovej veci, súd poukazuje na nález Ústavného súdu z 8 apríla 2015, spisová značka 409/2014, v zmysle ktorého civilný súd je viazaný rozhodnutím trestného súdu, či rozhodnutím v priestupkovom konaní len v prípade rozhodnutia, že bol spáchaný trestný čin. Ústavný súd skonštatoval, že „súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom“. V prejednávanej veci súd konštatuje, že konanie vo veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby bolo postúpené Okresnému úradu – priestupkovému oddeleniu, ktoré konanie zastavilo, avšak z odôvodnenia vyplýva aplikácia zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obvineného. S ohľadom na uvedené má súd za to, že nie je viazaný rozhodnutím v priestupkovej veci v zmysle § 193 CSP. Navrhovateľ bol v čase výsluchu osobou maloletou a odkázanou na svoju matku nielen existenčne ale aj citovo. Rodinné problémy preto evidentne videl cez optiku domácej situácie. Z obsahu zápisníc, vyjadrení navrhovateľa či výsledkov znaleckého dokazovania je zrejmé, že vyjadrenia navrhovateľa v postavení svedka sú iba odrazom jeho vnímania reality. Navrhovateľ nijako nevhodne, klamlivo či inak odporujúco dobrým mravom nevystupoval voči osobe otca povinného. Jeho vzťah k nemu je preukázateľne a nesporne negatívny, no táto anonymita je výsledkom naštrbených a hlboko narušených vzťahov predovšetkým rodičov – matky navrhovateľa a povinného. Bolo by preto v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ak by súd vyhovel protinávrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti a zrušením vyživovacej povinnosti otca k synovi by „potrestal“ navrhovateľa za to, že rodinné vzťahy sa v dôsledku zlých vzťahov rodičov výrazne naštrbili.

42. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Nakoľko súd po preskúmaní nezistil osobitné dôvody pre priznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, preto im súd nárok na náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.